

Παλιό Κτίριο στα Πετρωτά

Το κτίριο, υπολογίζεται, να κτίσθηκε περί το 1905, από τον ΜΕΡΙΚΙΔΗ ΜΟΣΧΟ και δόθηκε στον γιό του ΜΕΡΙΚΙΔΗ ΑΔΑΜ.

Με την ανέγερσή του, λειτούργησε στο μπροστινό και κύριο μέρος του, διαστάσεων 9 X 6 περίπου, μέτρων, ως "αργαστήριο".

Σημείωση: Από τα Βυζαντινά ακόμη χρόνια οι διάφορες "Συντεχνίες", τα καταστήματά τους τα ονόμαζαν "εργαστήρια". Στο Χωριό, ίσως και στην ευρύτερη περιοχή, για πρακτικούς γλωσσικούς λόγους, οι γηγενείς κάτοικοι τα αποκαλούσαν "αργαστήρια". Σήμερα το κτίριο θα το λέγαμε Καφενείο.

Παραπλεύρως αυτού του κτίσματος, κατασκευάστηκε ένας χώρος που τον αποκαλούσαν "Άντερμαν".

Στη βορεινή πλευρά του "Άντερμαν" και προς στο εσωτερικό της αυλής, κατασκευάστηκε ξεχωριστός χώρος που χρησιμοποιούνταν ως "Χάνι".

Από τα δύο παραπάνω συνεχόμενα κτίσματα, το μεν "Χάνι" προορίζονταν για την διαμονή των διερχομένων από το Χωριό, Εμπόρων, ταξιδιωτών, λειτουργών του Κράτους, περιηγητών, όπως και για την φροντίδα των ζώων που τους μετέφεραν, το δε "Άντερμαν" χρησιμοποιούνταν για το άλεσμα των τροφών των ζώων τους.

Σημείωση 1 : Η λέξη "Άντερμαν", προέρχεται από "παραφθορά" της Τούρκικης λέξης «*Taş Değirmen*» (τας ντεϊρμέν), που μεταφράζεται ως "μύλος από πέτρα".

Σημείωση 2 : Στο "Άντερμαν" υπήρχαν δύο μικρές "μυλόπετρες" και με τη βοήθεια ενός αλόγου που περιφερόταν κυκλικά από αυτές, γινόταν η άλεση των ζωοτροφών.

Το "Άντερμαν", χρησιμοποιούνταν επιπλέον και από τους Βλάχους και τους Σαρακατσάνους που είχαν τα κοπάδια τους στις γύρω, από το χωριό, περιοχές.

Την δεκαετία του 1930, το "Άντερμαν" καταργήθηκε, όπως ήδη είχε καταργηθεί και το "Χάνι".

Στη θέση του "Άντερμαν", δημιουργήθηκε χώρος για την λειτουργία ενός Παντοπωλείου της εποχής.

Μετά την παραπάνω μετατροπή, ο νέος χώρος με τη δημιουργία μιας τυπικής μεσοτοιχίας, ενώθηκε με το Καφενείο και οι δύο πλέον χώροι δημιούργησαν έναν ενιαίο χώρο "Καφεπαντοπωλείου".

Επιπλέον, πάνω από τη θέση του νέου χώρου, προστέθηκε όροφος, με εξωτερική σκάλα από την πλευρά της αυλής, που αποτελούνταν από δύο μικρά δωμάτια και ξύλινη βεράντα.

Το “Καφεπαντοπωλείο” του ΜΕΡΙΚΙΔΗ ΑΔΑΜ, λειτούργησε μέχρι το 1943.
Από τα τέλη του 1943 έως το 1944 ήταν “επιταγμένο” από τους τότε κατακτητές
ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ και χρησιμοποιήθηκε από τους ίδιους, ως κέντρο διασκέδασης.

Από την απελευθέρωση μέχρι το 1950 παρέμεινε κλειστό, εκτός από μερικές εποχές, που χρησίμευσε ως αίθουσα μαθήματος (τάξη) του Δημοτικού Σχολείου του Χωριού.

Ο επάνω όροφος του κτιρίου, την εποχή της "Βουλγάρικης κατοχής", είχε "επιταχθεί" και διέμενε σε αυτόν, Βούλγαρος υπάλληλος της τότε Βουλγάρικης Δημαρχίας, που είχε έδρα το Χωριό.

Αμέσως μετά την κατοχή, σε αυτόν χώρο, για μερικά χρόνια, διέμεναν Κοινοτικοί Δάσκαλοι του Σχολείου.

Σημείωση: Κατά το Σχολικό έτος 1948 – 1949, διέμενε και ο γνωστός σε όλους, ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ, που υπηρετούσε ως Δάσκαλος στο χωριό.

Λεπτομέρειες από πίσω όψη του κτιρίου

1. Πίσω είσοδος/έξοδος του Μαγαζιού
2. Σκαλοπάτια προς πάνω όροφο, είσοδος πάνω ορόφου
3. Ενεργό πηγάδι παραπλεύρως του Μαγαζιού

Από το 1950 και μετά, ολόκληρο το κτίριο περιήλθε στο γαμπρό του ΜΕΡΙΚΙΔΗ ΑΔΑΜ, τον ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ του ΠΑΡΑΣΧΟΥ.

Το ισόγειο, αφού ανακαινίσθηκε, το 1952 άρχισε να λειτουργεί ως ΚΑΦΕΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ με ονομασία «Η ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ» και λειτούργησε μέχρι, περίπου, το 1975.

Σημείωση: Στα μεταπολεμικά χρόνια, τα “αργαστήρια” καθιερώθηκε πλέον να αποκαλούνται “Μαγαζιά”.

Ο επάνω όροφος, μετά το 1952, χρησιμοποιήθηκε, κυρίως, ως χώρος φιλοξενίας διερχομένων από το χωριό.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Για το κτίριο αυτό, μετά την παύση λειτουργίας του ως Επαγγελματικός χώρος, κατά καιρούς υπήρξαν προτάσεις για την απόκτησή του από την τότε ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΕΤΡΩΤΩΝ. Όπως επίσης, περί το 1995, υπήρξε πρόταση για απόκτηση και αξιοποίησή του από το ΠΑΚΕΘΡΑ (Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης), που εδρεύει στην ΞΑΝΘΗ.

Οι ιδιοκτήτες ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ και ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΑΝΘΟΥΛΑ, για ηθικούς και συναισθηματικούς λόγους ήταν αδύνατο να το αποχωριστούν.

Μετά το 1980, τον επάνω όροφο, ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ, τον μετέτρεψε σε «Εκθετήριο», που θα μπορούσε να λειτουργήσει ως Ιδιωτική “Λαογραφική Συλλογή”, με αντικείμενα και είδη, που ήταν κυρίως, οικιακής και γεωργικής χρήσης στο Χωριό, παλαιότερων χρόνων.

Το 2003, το «Εκθετήριο» αυτής της μικρής “Λαογραφικής Συλλογής” έπαυσε να λειτουργεί.

Σήμερα, 20 περίπου χρόνια μη λειτουργίας του, το “Εκθετήριο”, είναι πλέον μη επισκέψιμο.

Μη επισκέψιμο όμως, για πρακτικούς λόγους, είναι και ολόκληρο το κτίριο.

Εικόνες από το εσωτερικό του "Εκθετηρίου"

Αλεξανδρούπολη, Δεκέμβριος 2021

ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ του ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ και της ΑΝΘΟΥΛΑΣ

Συντάκτης αυτής της Εργασίας